

Резолюція

Визначити застосування дистанційних методів як важливий та ефективний інструмент для оцінки стану порушених екосистем, картування та прогнозування розвитку екологічних процесів на великих територіях, визначення природних та антропогенних чинників, що призводять до негативних наслідків. Одержувані карти ризиків та інші геоінформаційні продукти дистанційних спостережень екосистем будуть дуже корисними не лише для наукових, але й для управлінських задач раціонального природокористування, охорони навколишнього середовища та відновлення порушених екосистем.

Військові дії призводять до непрогнозованих наслідків у випадку радіаційно навантажених територій, що вимагає розробки спеціальної методології оцінювання наслідків та розробки довготермінового плану їх ліквідації для Чорнобильської зони. Зокрема, необхідно врахувати вплив на природні бар'єри, що запобігають міграції радіонуклідів, а також наслідки лісових пожеж та підтоплень на модифікацію ореолів забруднення.

Продовження військової агресії створює високий рівень радіаційної загрози із залученням інших об'єктів атомної енергетики України. Необхідною дією є підготовка до можливих сценаріїв розвитку аварійних ситуацій на підприємствах радіаційної промисловості та розробка планів захисту і мінімізації негативних впливів не лише для людини і матеріальних об'єктів, а й для природних екосистем, і в першу чергу для біотичних компонентів.

Складні та непрогнозовані наслідки воєнних дій потребують проведення ретельного обстеження територій, що перебували в зоні конфлікту, та їх районування за ступенем та видами пошкодження екосистем. Для ефективної реалізації програм відновлення необхідним є створення окремої спеціалізованої мережі екологічного моніторингу на даних територіях.

Проекти відновлення повоєнного Донбасу та інших промислових регіонів України, що зазнали суттєвих руйнувань, повинні враховувати стан геологічного середовища і передбачати комплекс заходів, спрямованих на захист і відновлення підземних водоносних систем та екологічно безпечні програми постмайнінгу (post-mining).

Пріоритетним напрямком повоєнного розвитку України повинна стати декарбонізація, що передбачатиме відмову від інвестицій у відновлення об'єктів промисловості, що є суттєвими джерелами викидів парникових газів.

Плани відновлення після воєнних дій повинні розроблятися за участю місцевих громад. Це дозволить врахувати місцеві особливості та пріоритети кожної території та її населення. Разом з цим, необхідно інвестувати зусилля у підвищення екологічної активності та волонтерства серед місцевого населення для формування екологічного активу, готового до роботи на користь всієї громади.